

EEN NIEUWE AARDE, TELKENS WEER

Het is met woorden vaak raar gesteld. Neem bijvoorbeeld het woord Holocaust. Het is een gewoon Hebreeuws woord en betekent: brandoffer. Sinds de Tweede Wereldoorlog betekent het: de totale vernietiging van een volk.

Het bijbelboek Genesis is geschreven vele jaren *na* de totale verwoesting van Jeruzalem. Voor de Joden van toen waren woorden als *tohoe wa bohoe* (woest en ledig) en *tehoem* (vloed) weliswaar gewone woorden, maar toch wisten zij dat hun profeten juist deze woorden gebruikt hebben voor de totale vernietiging van Juda, het buurland Edom en de wereldhaven Tyrus, het Rotterdam van toen. Edom en Juda zijn *woest en ledig* geworden na een vernietigend Godsoordeel (Jeremia 4, Jesaja 34). Tyrus zou bedekt worden door een *vloed* (Ezechiël 26). Maar een ding stond voor Jesaja rotsvast: God heeft de aarde **niet** woest (*tohoe*) geschapen (Jesaja 45: 18).

We kunnen ons voorstellen dat er onder de Joden een discussie moet zijn losgebarsten toen zij voor de eerste keer de tweede zin van de Bijbel lazen: '*In den beginne schiep God de hemel en de aarde. De aarde nu was woest en ledig, en duisternis lag op de vloed*'. Dat heeft God niet gedaan, zullen sommigen gezegd hebben. Jesaja zegt het toch zelf. Inderdaad, het staat er in het Hebreeuws en Grieks ook niet. Een goede vertaling, die bovendien recht doet aan Jesaja's geloof, luidt: In een begin schiep God (uit iets) de hemelen en de aarde, want de aarde was woest en ledig. 'Kennelijk het resultaat van een vernietigend Gods-oordeel'. Dàt zouden de profeten gezegd hebben.

Het Hebreeuwse woord voor *scheppen* betekent iets nieuws maken uit iets anders, zoals een pen slijpen uit een vogelveer. De eerste zin in de Bijbel vertelt ons dat God uit een oude aarde een nieuwe aarde geslepen heeft na een Godsoordeel. Een kwestie van Gods wereldbol omspannende genade. Een nieuwe aarde, telkens weer. Een weerkerend thema in de Bijbel. De Bijbel eindigt er zelfs mee. Daarom beschrijft de bijbelschrijver op de eerste bladzijde nauwkeurig hoe zo'n nieuw begin 'begint'.

Duisternis lag op de vloed.

En de Geest Gods zweefde over de wateren (is dus present in de duisternis. Gelukkig maar!)

En God zei: er zij licht en er was licht. En God zag dat het licht goed was.

En God maakte scheiding tussen het licht en de duisternis.

En God noemde het licht DAG en de duisternis noemde Hij NACHT.

Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: DAG 1.

De bijbelse DAG duurt 24 uur! De NACHT is overwonnen door het licht dat God uit de duisternis te voorschijn roept. Het licht van zon en maan maakte God pas op DAG 4. Het licht van de DAG is dan ook een ander soort licht. Wat voor soort? Dat weet de psalmdichter van Psalm 119.

Welzalig degenen die ... in de wet des Heren gaan.

Uw woord is een lamp voor mijn voet, en een licht op mijn pad.

Ik heb gezworen – en ik zal het gestand doen –

Dat ik uw rechtvaardige verordeningen zal onderhouden.

Zolang mensen dit doen, is er geen onrecht, geen duisternis. Dan blijft het DAG 7. Aan ons de keus.